

Trumpai drūtai

Pirmadienį, vasario 17 d., Kupiškio 1-ojoje vidurinėje mokykloje lankėsi Švietimo ir mokslo ministerijos komisija, vadovaujama Vidos Komičienės. Buvo susipažinta, kaip mokykla ruošiasi tapti gimnazija. Savo išvadas svečiai iš Vilniaus pateiks svarstyti gimnazijų tarybai prie Švietimo ir mokslo ministerijos, o ar lemta būti gimnazijai Kupiškyje galutinai nuspręs šios ministerijos kolegija besibaigiant mokslo metams.

Konkurso keliu globos ir rūpybos skyriaus vyresniąja inspektore tapo Laima Šarmaitienė, turinti aukštąjį inžinerinį išsilavinimą.

Šv. Kazimiero vaikų globos namų direktorė Danutė Bukinienė informavo, kad individuali P. Žibaičio įmonė šv. Valentino dieną vaikus pradžiuogi padovanodama daug medinių žaislų. UAB "Slavita" pagaminos standus, o nenorėjęs pristatyti verslininkas visiems vaikams atvežė šiltus guminius batus. Vaikai ir darbuotojai nuoširdžiai dėkoja visiems rėmėjams.

Šiomis dienomis rajono meras V. Mockus, savivaldybės urbanistikos ir ekologijos skyriaus vedėjas V. Buzas, Kupiškio seniūnijos seniūnas Ž. Aukštikalnis susitiko su antašaviečiais. Aptartas Antašavos katilinės dalies (mokyklos apšildymui) perdavimo savivaldybei klausimas. Žmonės pritarė rajono valdžios norui įkurti Antašavoje seniūniją. Kalbėta dėl seniūnijos patalpų.

Šių metų rajono mažojo futbolo pirmenybėse, skirtose Lietuvos nepriklausomybės dienai pažymėti, norą dalyvauti pareiškė penkios stipriausios rajono futbolo komandos: "Očoko", "Kamčatka", "Nasrai", E. Varanausko VMI "Alaus baras" ir sporto mokyklos jaunimo komanda "Rivilda". Varžybos prasidės vasario 20 d. nuo 18 val. 1-osios vidurinės mokyklos sporto salėje. Bus žaidžiama ratų sistema antradieniais ir ketvirtadieniais.

RENGIAMAS TELEVIZIJOS FORUMAS

Rytoj, vasario 23 d., sekmdienį, Baltijos televizijos Kupiškio studijoje rengiamas televizijos forumas (pradžią - 16 val.), kuriame dalyvaus Lietuvos Respublikos Seimo narė Rasa Rastauskienė.

Forumo dieną televizijos žiūrovai klausimus jai gali pateikti studijos telefonu 52-035.

PRIE DOROS ŠALTINIO

Kokia tu, mūsų Lietuva?

Seniau kiekvienoje lietuvių grytelėje augo po 7, 8 ar dar daugiau vaikų. Visiems užteko šilumos ir meilės, užteko rūbų, tegu ir prastesnių. Jie buvo sotūs nuo ruginės duonos ir atkaklūs nuo tėvų įkvėptos dvasinės stiprybės. Malda prieš valgį ir po valgio buvo būtinybė. Ji ir palaikė lietuvių dvasią, neleido nusmukti nei fiziškai, nei morališkai.

Mūsų protėviai paliko daug gero, bet mes nesugebėjome to gero panaudoti, nemokėjome išlikti tokiais, kokiais reikėjo. Iškovojome laisvę, bet ne tikią. Pasisavinome dvasinę nelaisvę ir dvasinį skurdą. Nuo ko gi mes tapom laisvi? Nuo atsakomybės, nuo rūpesčių, nuo darbu, pareigos jausmo ar dar nuo ko nors? Laisvės sąvoka liko nesuprasta, iš anksto nenumatėm tolesnės Lietuvos ateities, nepasiruošėm toliau gyventi savarankiškai, be paramos iš siautėjančių Vakarų. Mus, lietuvius, greit sužavėjo pigūs daiktai, laukinė muzika, nepadorūs kino filmai - viskas, kas senovės Lietuvai buvo tolima ir nereikalinga.

Argi dėl šito vargo mūsų seneliai ir tėvai? Ar dėl tokios ateities jie lenkė savo nugaras? Jie norėjo mums palikti tikrą šventą meilę, dvasios stiprybę ir tvirtumą, rūpestingai prižiūrėtus namus, papuoštus gėlėmis lietuviškus darželius. Į tokius namus sugrįždavo vaikai ir, nusilenkę tėvui ar motinai, pabučiuodavo ranką, susėdavo vakaro malda ir suprasdavo vieni kitus iš meilės žvilgsnio...

Nebuvo ir tokių plačių informacijos šaltinių kaip dabar, bet jų ir nereikėjo. Todėl, kad lietuviai gerbė savo papročius, juos puoselė-

jo, stengėsi perduoti savo vaikams, mokė grožio, gėrio, nuolankumo.

Kur viskas dingio? Kas sužlugdė mūsų dvasinį pasaulį? Galima tiesiai pasakyti - tolimieji Vakarai. Įsileidom juos lyg alkanas kiaules prie sotaus lietuviško lovio. Ir ką gi? Nesirenka nieko, beria mums dar sočiau. Akivaizdu, jog praradom viską, ką turėjome: jaunystę, juoką, ašaras ir meilę. Tikrą meilę, kuria mylėjome vienas kitą. Paniekinom tuos, kurie išgyveno Sibiro tremtį, kurie išliko savo dvasinės stiprybės dėka, nesiskirdami su malda ir tikėdami ateitimi. Mūsų sąmonė aptemo nuo visokio šlamšto, nebemokam mąstyti, suprasti savęs, nenorim girdėti patarimų, nereikia užuojautos, neberekia nieko... Einam per klampynę pilni neapykantos ir pagiežos gal netgi visam pasauliui. Nebestengiam nieko gražaus rasti. O sugrąžinti prarastus dalykus labai sunku. Nueita per toli ir nežinia, kaip reikės grįžti, jau bent įveikti sustoti.

Baisu! Ypač vyresnio amžiaus žmonėms. Norisi pažiūrėti geras televizijos laidas, o jų nėra. Jungi kanalą po kanalo, o ten - vienas ir tas pats: arba šaudosi, arba nuogi miega. Lieka žiūrėti Lietuvos televizijos programas. Ir ką gi rodo? Ogi "Dar ne vakaras" laidą. Pradžią lyg ir nieko - trys šaunūs vaikinai, mergina, šokiai... Vienas palieka visus, nes "pralaimėjo", iškritė. Lieka du. Na ir prasideda... Groja muzikėlė, o jaunuoliai... nusirenginėja. Vienas dar lieka su pridengta savo gėda, o kitas atvira parodo, ką turi, ir sako, jog galėtų šokti ir nuogas, nes tai jam nesudarytų jokių problemų.

Iš tiesų - jaunuoliams tikrai "dar ne vakaras", tik įdomu ar daug merginų po šios laidos į juos žiūrės be pašaipos. Žinoma, jeigu merginos bus "dar ne vakaro" apimtos...

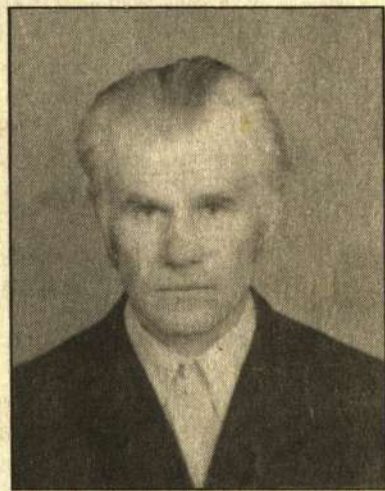
Tai argi tokių laidų reikia Lietuvai? Argi jų nežiūri mūsų vaikai ir anūkai, mūsų būsima ateitis? Ką motinoms daryti? Viena aišku - sugebėt nuvilioti nuo ekranų mažamečius, mokyklinio amžiaus vaikus: Bet kiek tokių drąsuolių atsiras? Atsakymo neišgirsime. Tik labai norėtusi, kad vaikai tokių laidų nematytų, nes mokytojai vieni nesugebės išaiškinti visko, ko neturėtų daryti vaikai. Tai pirmiausia šeimos rūpesčiai, tėvų dvasinis pasaulis ir noras matyti normaliais savo užaugusius vaikus. Viena mokykla ir kultūros bei švietimo skyriaus darbuotojai to nepadarys. Reikia visiems ką nors daryti. O ir vietinė Kupiškio televizijos laida pertraukėlių metu jau krypta į vakarietišką madą. Kam šito reikia?

Gana žygiuoti į Vakarus! Sustokim, kol laikas. Nėra ant ko pykti už tokias laidas, kurios tvirkina jaunimą. Valdžia nesusitvarko, tai mes, paprasti žmogeliai, darykim išvadas, gelbėkim savo vaikus ir anūkus. Jie užaugę mums nedovanos, neatleis už viską, ką bloga jiems padarysim. Jei dar norim išlaikyti Lietuvą, pradėkim nuo šiandien. Nebūkim nykstančia tauta. Mūsų protėviai daug gero padarė savo šaliai, tad ir mes būkime verti lietuvių vardo. Rašykite visi apie visokias negeroves kuo daugiau ir kuo detaliau. Darykim išvadas visi sykiu!

Su pagarba

Monika TARUTIENĖ

Niekad nesakė, kad sunku

Leonas Žurauskas.

Šiandieną mūsų vaizduotė, mūsų mintis užvaldo vis daugiau neigiamų emocijų. Žmonės viskuo nusivylę, viskam abejingi. Ir tai nuostabu. Kasdien klausantis pranešimų apie šurpius kriminalinius nusikaltimus, jau gali niekuo nebetikėti, net ir pačiais artimiausiais žmonėmis. O kur dar šūsnyš įvairių laikraščių, vis aprašančių aibes lietuviškų "stebuklų", kur televizija, kitos informacijos priemonės, teikiančios mums toli gražu ne reikiamos kokybės dvasinį peną?! Štai tokia kontekste kartais imi ir suabejoti: ar tarp mūsų ir aplink mus dar yra gerų, dorų žmonių, ar mus supa viena tik vagys, galvažudžiai, aferistai, alkoholikai, prievartautojai ir kitokie morališkai žlugę asmenys? Tokias mintis iškart veju šalin, su tuo neleidžia sutikti iš pašmonės prasiveržias vidinis balsas.

Gal todėl redakcijai pasiūlius parašyti apie vieną kitą gerą žmogų ar kilnų jų poelgį, nė kiek nenustebau. Nereikėjo man toli tokio žmogaus ir ieškoti. Greit sumojau, kad verta papasakoti apie tame pačiame daugiabučiame name už mano sienos gyvenantį darbštuolį mechanizatorių Leoną Žurauską. Tai seniai noriūniečių gerbiamas ir mylimas žmogus.

Vieną dieną susėdom abudu jo jaukiame bute ant minkštos sofos ir paprašiau savo kaimyno prisiminti kai kurias svarbesnes gyvenimo detales, praeities įvykius. Pašnekovas kurį laiką tylėjo, paskui santūriai šyptelėjęs ištarė: "Ką čia pasakoti, tu gi, Antanai, viską žinai, tiek metų kartu dirbom". Iš tiesų žinau nemažai, žinau, kad Leonas kalbėti daug nelinkęs, daugiau mėgsta klausytis kitų, gal išgirs ką racionalaus, ką bus galima pritaikyti praktikoje. Ypač jei kalbama apie visokią techniką, mašinas.

Vis dėlto po truputį įsišnekam. Leonas kalba retai, pagalvodamas tarsi pasverdama kiekvieną savo žodį: "Pernai sukako 30 metų, kai čia dirbu. Dar pora metų gal ištemp-

(Nukelta | 2 psl.)

"Raudonojo kryžiaus" draugijos Kupiškio rajono skyriaus parduotuvėje (P. Matulionio 11) gyventojai gali pigiai nusipirkti įvairiausių drabužių. Čia ypač didelis pasirinkimas vaikiškų rūbėlių.

Juozo KRAUJŪNO nuotraukoje - šios draugijos rajono skyriaus pirmininkės pavaduotoja Birutė Jasinskienė aptarnauja pirkėją.

Niekad nesakė, kad sunku

(Atkelta iš 1 psl.)

siau iki pensijos". Sužinau, kad L. Žurauskas gimė ir gyveno Uoginių kaime, dirbo kolūkyje. 1957 metais išvyko į būtinąją karinę tarnybą "šauniosios ir nenugalimosios" sovietinės armijos gretose. Tarnavo Ukrainoje. Po kariuomenės grįžo namo. 1961 m. prie Kupiškio MTS baigęs traktorininkų kursų vėl pradėjo dirbti kolūkyje, bet nebeilgai. Tobulėjant technikai, kaip jis pats sako, reikėjo įgyti daugiau žinių. Todėl išvyko į Kaplių dviemetę prof. techninę mokyklą ir 1966 m. sėkmingai ją baigė. Į kolūkį nebegrįžo, dirbo buldozerio mašinistu Kupiškio MSV. 1971 m. sukūrė šeima ir apsigyveno Noriūnuose. Melioracijos darbų įkarštyje, trūkstant kvalifikuotų darbininkų, sėsdavo

ŽMOGŲ PAŽINSI IŠ DARBŲ

į daugiakaušio ekskavatoriaus ETN-171 kabiną, vėliau valdė tobulesnį ETC-202. Sausinant žemę, prabėgo visas dešimtmetis. Kas šiandien pasakys, kiek per tą laiką drenažo vamzdelių suklojo jo vadovaujama brigada? Žmonės brigadoje keitėsi, o Leonas likdavo. Tuo metu (gal apie 1978-1979 metus) su Žurausku teko dirbti ir šių eilučių autoriui. Darbavomės sutartinai, kaip liepė sąžinė ir leido sąlygos. Broko taisyti niekam nereikėjo. Ne kartą buvom paskatinti tuomet madingais socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų ženklais, nors jokių lenktynių dirbant nebuvo. Vėliau Leonas sėdo jau prie ratinio MTZ-80 traktoriaus vairo. Vėl plūšėjo nuo ankstauro ryto iki vėlumos. Teko įrengti kultūrinės pievas ir ganymas, sėti, voluoti, tręšti, tvirti tvorą gardams ir kt. Per metus įveikdavo po 800-1000 sutartinių hektarų. Reikėjo planus vykdyti, nebuvo kada ilsėtis ir šeštadieniais. Tačiau Leonas niekad nesakė, kad sunku, kad negali, kad to ar ano darbo nedarys. Vis atsakydavo: "Bandy sim, padarysim".

Visa tai prisimindamas dabar Leonas pajaukia: "Jauni buvom,

smarkūs, šiuo metu taip nebeišeitų".

Praėjus didžiosios melioracijos laikams, L. Žurauskui nūnai tenka mechanizuotai šienauti atvirus griovius. Vykdamas sutartis, neretai talkina rajono ūkininkams, padeda vietos gyventojams įdirbti savo sklypus. Dažnai prie traktoriaus kabiną įvairius agregatus, juos kaitalioja, bet Leonas jau toks yra, kad niekam negali neigiamai atsakyti, o ir užmokesčio jam didesnio už valdžios nustatytą neįsiūlysi. Savi juk visi, pažįstami, buvę ar dabartiniai bendradarbiai.

Vartau Leono darbo knygutę: kiek daug įrašų apie apdovanojimus. Padėkos, garbės raštai, piniginės ir daiktinės premijos, nugalėtojų ženklai. Ir vis už gerą, stropų, sąžiningą darbą, už aukštus darbo rodiklius. Dauguma jų, aišku, gauti dar tuo metu, kai negailėdami jaunų jėgų, gaudami palyginti ubagiškus atlyginimus statėm "šviesaus komunizmo rūmą" (ne sau - nomenklatūrai) ir šturmuvom vis kitaip pavadintų penkmečių grandiozinius planus, vykdam maisto programą, sausinom gimtuosius laukus, giliai širdyse paslėpę skausmą dėl griaunamų gražiausių sodų, į duobes verčiamų tėviškės sodų, namų. Ir gaila, kad šiandien jau daug kur tie laukai braudina ne įvąs, o piktžoles. Tuo tarpu mums neretai priekaištaujama, kad, girdi, esame valdžios išlaikytiniai, kad kažkas mums dabar privalo uždirbti tas varganas pensijas, kad nebe visi jų ir sulauks, nes pailgintas amžius pensijai gauti. Skaudūs tokie žodžiai.

Čia aš papasakojau tik apie vieną, manau, tikrai gražų žmogų. Tokių yra daug, tik reikia mokėti juos surasti, o ne vien aimanuoti, jog nebėra nei geraširdžių, nei dorų. Tik tai tokie kaip Leonas prikels Lietuvą iš nuosmukio, tačiau privalom jiems netrukdyti, bet padėti.

Antanas MACKEVIČIUS

SVEIKATA

Gyvasis vanduo

Dar Avicena teikė tokią profilaktikos ir gydymo seką: švarus vanduo ir sveikas maistas, po to - vaistingosios žolelės, vėliau cheminiai preparatai ir pagaliau - chirurgo peilis. Mūsų laikais ši tvarka, deja, ne tokia. Žmonės pamiršo, jog nuo to, ar švarus vanduo, dažnai priklauso mūsų savijauta.

Ar daugelis žino, kad tirpsmo vanduo daug sveikesnis už vandentiekio vandenį? Jei geriamas toks vanduo, iš organizmo pašalinami šlakai, pasenusios ląstelės. Chloruotame vandenyje yra deuterio - sunkiojo elemento, labai kenkiančio mūsų kūnui. Ledynų vanduo mažina nuovargį, jei jį geriami, reikia mažiau maisto, mažiau miegoti.

Tirpsmo vanduo - ne koks nors žiniuonių receptas, o tikra terapija. Jei jį gersime, normalizuosis vidaus organų veikla, kraujas taps švaresnis, pagerės širdies, galvos ir stuburo smegenų veikla, sveikesnės bus kraujagyslės. Geriantys tirpsmo vandenį žmonės išgyja nuo lėtinųjų ligų net be vaistų. Toks vanduo labai padeda sergant skrandžio, žarnyno, inkstų ligomis, galvos skausmais, osteochondroze, radikulitu. Švarus vanduo stiprina imunitetą, todėl žmonės būna ne tokie alergiški.

Gerti švarų vandenį labai svarbu dar ir todėl, kad maždaug 80 proc. žmogaus smegenų sudaro ypatingo pavidalo vanduo. Net mažiausias medžiagų, nebūdingų smegenų audiniams, kiekis sukelia negalavimus, o kartais ir sutrikdo žmogaus psichikos veiklą. Klasikinės pavyzdys: senovės Romos žlugimas siejamas su tuo, kad vandentiekio vamzdžiuose buvo švino.

O dabar keli būdai, kaip pasigaminti švaresnį vandenį namuose. Štai pats paprasčiausias. Sušaldykite vandenį kameroje, po to ištirpdykite (tik nekaitinkite) ir gerkite.

Antras būdas truputį sudėtingesnis. Bet taip pašalinamas sunkusis vandenilis ir vandens teršalai. Kai vanduo tik pradeda užšalti, nuimkite susidariusią ledo plutele, kurioje kaip tik ir susikaupia kenksmingasis elementas (susilantis pirmiausia). Toliau šalant, kai inde didesnis vandens dalis sušąla, išimkite indą su ledu iš kameros, nesušalusių vandenį išpilkite, nes jame susikaupia vandens teršalai, o likusį ledą atšildykite ir gerkite. Tirpsmo vanduo per parą praranda minėtus biologiskai aktyvias savybes.

Ir dar vienas būdas. Įdėkite į indą su paprastu vandentiekio vandeniui sidabrinį šauktą arba papuošalą. Sidabras puikiai valo vandenį.

"Lietuvos sveikata", 1997 m. Nr. 3

Valstybingumas - per pilietinį ugdymą

Optimali tautos būseną yra savo nepriklausomoje valstybėje. Tik tokioje šalyje realizuojami tautos idealai ir interesai, palankia kryptimi plėtojama jos etnokultūra, būtis ir buitis.

Valstybę sudaro jos piliečiai. Jie tvarko valstybės reikalus per pačių išrinktas institucijas - savivaldybes, Seimą, prezidentą. Piliečiai savo valią pareiškia ir kitokiais būdais: dalyvauja referendumuose, apklausose, streikuose, mitinguose, piketuose. O kadangi politika yra valstybės reikalų tvarkymas, tai pilietinė visuomenė tiesiogiai dalyvauja politikoje. Ji yra politizuota. Visuomenės depolitizavimas prilygsta jos depilietizavimui, išpilietinimui. Visuomenės nušalinimas ar pasitraukimas nuo politikos yra taip pat politika, nes tokio būdu sudaromos sąlygos valstybės reikalus tvarkyti vienai kokiai politinei partijai, klanui, mafijai, net kitai valstybei. Sovietinėje sistemoje taip ir

POLITIKO ŽVILGSNIU

buvo: valdė viena komunistų partija, visuomenė nuo politikos buvo nušalinta. Už nukrypimą nuo tos partijos politikos ar bandymą jai priešintis žmonės buvo tremiami, kalinami, uždaromi į psichiatrijos ligonines, žudomi. Dėl šios priežasties toje sistemoje pilietinės visuomenės nebuvo. Buvo partija, jos parankiniai ir politiška beformė, apolitiška visuomenė. Dėl to SSRS, kaip valstybė, taip lengvai subyrėjo, jos griūčiai, išskyrus partinę nomenklatūrą, niekas nesipriešino.

Sekdama sovietine tradicija, Lietuvoje komunistinės kilmės LDDP siekė, kad išliktų partijos vienvaldystė, siekė visuomenės depolitizavimo (išpilietinimo), nes tokią visuomenę lengviau valdyti, mulkinti, išnaudoti. Visomis priemonėmis buvo peršama šalinimosi nuo politikos nuostata, laikoma, kad politika yra tik parlamentarų, vyriausybės, diplomatų užsiėmimas. Antipilietiško elgesio pavyzdį demonstravo pats prezidentas A. Brazauskas, buvęs LDDP vadovas: skatino nedalyvauti referendume dėl indėlių kompensavimo, atsisakė liudyti Sausio 13-osios byloje. Depolitizavimo nuostata primesta mokyklai, kariuomenei, policijai. Nesisteigia jaunimo organizacijos, korporacijos, skautų, ateitininkų veikla minimali. Per valstybės švenčių minėjimus valstybės himnas aukštesiose mokyklose

dabar pagrojamas, bet studentai negieda, nes jo nemoka. Pilietiško stoka rodo mažas rinkimuose dalyvaujančių gyventojų procentas.

Valstybinės organizacijos, mokyklos, kariuomenė, policija negali būti pajungtos partijų valdymui ar vadovavimui, tačiau jos negali būti ir depolitizuotos, nes tokiu būdu silpninamas valstybingumas, ardomi patys valstybės pamatai. Ne tik partijos, bet ir visuomeninės organizacijos, jei jas sudaro Lietuvos piliečiai, jeigu jos prisideda prie valstybės ar jos piliečių reikalų tvarkymo, yra politiniai dariniai. Tarp pilietinės ir politinės veiklos ribos nėra, jos yra tapačios.

Dėl visuomenės apolitiškumo, nepakankamo sąmoningumo demokratijos privalumai gali būti nepanaudoti arba virsti jos ydomis. Pavyzdžiui, demokratija nevertina valios kokybės: jai nesvarbu kokia - gera ar bloga - yra valia, svarbu, kad ta

valia būtų daugumos. Prieš du tūkstančius metų demokratiškai daugumos valia buvo nukryžiuotas Kristus, prieš ketverius metus daugumos valia demokratiškai Lietuva buvo užsidėjusi komunistinės kilmės valdžios junga. Demokratija nepripažįsta tautos, jai tauta, kaip vientisas organizmas, neegzistuoja, ji tautos dvasios išreikšti negali, ji neskaiciuoja balsų, kurie už tautos laisvę ir nepriklausomybę balsavo savo gyvybėmis. Jai ką daryti patyruosioms sovietinė okupaciją šalims, kurias užplūdo migrantai? Esant demokratijai, visuotinė balsavimo teisė vienodai vertina asmenybę ir miesčionį, riboja atstovavimą pagal kokybę, ceną.

Štai kodėl šiuo metu mūsų valstybei svarbiausias procesas yra pilietinės visuomenės formavimas ir ugdymas. Pilietinis ir patriotinis ugdymas turi prasidėti nuo pradinės mokyklos, apimti visą mokymo procesą, visas valstybines ir visuomenines institucijas. Mokykloje turi būti aiškiniami valstybės sandaros, valdymo, saugumo dalykai, ugdoma atsakomybė, patriotizmas. Tik taip pasieksim tikrą valstybingumą, turėsime tvirtą valstybę, taip naikinsime dėl pilietiško stokos atsiradusį blogį, gerės socialinė visuomenės padėtis.

Algimantas ZOLUBAUS

"RESPUBLIKA" vasario 11 d. 34 numeryje, informuodama apie mūsų šalies skolas, pažymi: "Lietuvai nuo 1991 m. iki šių metų sausio 1 d. yra suteikta 1,97 mlrd. JAV dolerių užsienio paskolų. Tarp jų - užsienio paskolos, gaunamos Lietuvos valstybės vardu (beveik 1,4 mlrd. JAV dolerių), ir paskolos, paimtos su Lietuvos Respublikos Vyriausybės garantija (573 mln. JAV dolerių). Šias sumas Statistikos departamentas apskaičiavo, remdamasis Finansų ministerijos ir Lietuvos banko pateiktais duomenimis.

Iki šių metų pradžios gauta 1,4 mlrd. JAV dolerių, t. y. 71,3 proc. sutartyse numatytų paskolų. Jau gražinta 14,9 proc. gautų paskolų, o tai sudaro 209,6 mln. JAV dolerių, todėl bendra Lietuvos skola užsienio šalių bankams, oficialioms finansinėms organizacijoms ir firmoms yra beveik 1,2 mlrd. JAV dolerių.

Apskaičiuota, kad kiekvienam Lietuvos gyventojui dabar tenka 322,8 JAV dolerio skolos. Priminsime, kad praėjusių metų pradžioje ši suma buvo 222,4 JAV dolerio.

Daugiausia visų užsienio paskolų (50,9 proc.) skirta investiciniams

projektams, 22,3 proc. - kurui ir kitoms energetiniams ištekliams. Biudžeto deficitui padengti panaudota 11,9 proc. paskolų, valiutai stabilizuoti tenka 8,3 proc., žemės ūkiui - 3,7 procento. Smulkusis ir vidutinis verslas tebėra nemylimas posūnis. Jam plėtoti teskirta 2,9 proc. visų užsienio paskolų.

Daugiausia paskolų yra paimta Lietuvos valstybės vardu. 1997 m. sausio 1 d. Lietuvos valstybės var-

du sudarytos sutartys beveik 1,4 mlrd. JAV dolerių vertės (pernai sausio 1 d. - 1,037 mlrd. JAV dolerių) užsienio paskoloms gauti, o gauta vos daugiau kaip 1 mlrd. JAV dolerių, gražinta beveik 101,1 mln. JAV dolerių, t. y. 9,9 proc. gautų paskolų.

Tame pačiame "RESPUBLIKA" numeryje išspausdintas straipsnis ir apie sausio infliaciją Lietuvoje, kuri siekė 3 proc.: "Tai didžiausias kainų šuolis nuo 1996 metų vasario. Tačiau praėjusių metų sausį infliacija buvo dar didesnė - 3,2 proc.

"Didžiausią įtaką kainų didėjimui praėjusių mėnesių turėjo 5,2 proc. pabrangė maisto produktai", - sakė laikinai Statistikos departamento generalinio direktoriaus pareigas einantis Petras Adlys. 1996 metų sausį lemiamos įtakos infliacijai taip pat turėjo maisto brangimas - tuomet jo kainos šoktelėjo 4,7 proc.

Estijos statistikos departamento duomenimis, vartojimo kainų infliacija šių metų sausio mėnesį Estijoje

RAŠO KITI LAIKRAŠČIAI

je buvo 1,4 procento.

Valstybinis statistikos komitetas pranešė, kad Latvijoje sausį infliacija pakilo iki 1,9 proc. (gruodį buvo 0,6 proc.).

Šiame to paties dienraščio numeryje pateikiamas platus mūsų rajono savivaldybės darbuotojos Banguolės Alekniešės rašinys "Kupiškyje - kosmetinis nedarbas". Tuo tarpu "SAVIVALDYBIŲ ŽINIŲ" (1997 m. vasario 6 d., Nr. 3) iš "Atgaivos" persispausdina Rimos Gudonytės pokalbį "Kad neliktų beglobių vaikų" su mūsų rajono vaikų teisių apsaugos tarnybos vyr.

inspektore N. Urbonavičiene.

"LIETUVOS AIDAS" (1997 m. vasario 2 d., Nr. 25) spausdina informaciją apie gyventojų santaupų kompensavimą: "Nuo kitų metų pradžios valstybė kompensuos iki 80 proc. gyventojų indėlių, sukauptų iki 1991 m. vasario 26 d. Pagal parengtą naują Gyventojų santaupų atkūrimo įstatymo projektą tokiems indėliams prilygsta ir kompensacijos, išmokėtos politiniams kaliniams bei tremtiniams.

Ministras Pirmininkas Gediminas Vagnorius įsitikinęs, kad prieš keiserius metus indėlius buvo galima kompensuoti 100 proc. Tai jis pareiškė Lietuvos radijo "Aktualijų" studijos laidoje.

Pernai prieš pat rinkimus priimtas Gyventojų santaupų atkūrimo įstatymas yra neveiksmus, nes jame nenumatyti lėšų šaltiniai, teigė premjeras. Jo nuomone, tai buvęs tik "negrąžus politinis žaidimas".

Parengtame naujame įstatymo projekte, kurį Seimas svarstys šį mėnesį, yra numatyti konkretūs turiniai šaltiniai, konkrečios įmonės ir konkretus mechanizmas santau-poms atkurti.

Tam yra skirtas visas likęs nepri-

vatizuotas valstybės turtas. Tiesa, dalis lėšų, gautų pardavus valstybės turtą, bus skiriama verslo skatinimo programoms įgyvendinti.

Vyriausybės vadovas sakė, kad, nelaukiant Rusijos Vyriausybės pažadų įvykdymo, valstybės lėšomis bus kompensuojami ir "Vnešekonbanke" laikyti indėliai. Pasak premjero, tai nėra tos sumos, dėl kurių nukentėtų valstybės biudžetas.

Šiems indėliams kompensuoti taip pat bus panaudotos lėšos, gautos pardavus neprivatizuotą valstybės turtą".

"VALSTIEČIŲ LAIKRAŠTIS", prisimindamas Savanoriškosios krašto apsaugos tarnybos vadovybės moksleiviams organizuotą viktoriną "Ką žinai apie Lietuvos kariuomenės istoriją", pastebi, kad per 7 mūsų šalies nepriklausomybės gyvavimo metus tai tik antras toks kariškas renginys. Tarp 12 jo dalyvių buvo ir kupiškėnas Darius Žekonis. Visi jie vertinimo komisiją nustebinio puikiomis Lietuvos istorijos žiniomis, nors į kokius klausimus teks atsakyti iš anksto nieko nežinojo.

Koncertuoja Salamiesčio saviveiklininkai.

Juozo KRAUJŪNO nuotr.

SPAUDOS ATGARSIAI

Girnose - tarp dviejų kultūrų

Perskaičiau atvirą Vilniaus kupiškėnų klubo laišką ir supratau - dar yra šviesių galvų Lietuvoje. Buvau bemanas, jog Tėvynės jau nebėra. Visi jos gyventojai degradavę, prasingę, visiškai indiferentiški, kultūros impotentai, bet, pasirodo, tokių tik 95 proc., kiti 5 proc. (pirmiausia - Vilniaus kupiškėnų klubas) - būsimieji mūsų tautos apaštalai, lemiamu momentu pasirengę rimtai susiremti su antikultūrinėm apraiškom.

Praėjo tik keletas metų po Nepriklausomybės atkūrimo, o vakarietiškos įtakos nesugadinto jaunimo, galima sakyti, visi nebėra. Priviso visokių pankų, rokerių, metalistų ir kitokių ištvirkėlių. Visiškai sutinku su vilniečiais ir, manau, kad toks jaunimo nuopuolis tautai yra labai žalingas. Todėl, kaip atsvarą šitiems tautos dvasių niokojantiems gaivalams, reiktų atgaivinti voldemarininkų patriotinę organizaciją "Geležinis vilkas", kuri tarsi chirurgo skalpelis iš sergančio kūno išoperuotų tas piktžaidzes. Šis jaunatviškas sambūris daug pasidarbavo diegiant nacionalizmą 1926-1930 metais ir puoselėjant pilietinę kultūrą. Dabartiniai jaunatviškai galėtų daug ko iš jų pasimokyti.

Šiuo metu vyksta nuožmi kova tarp dviejų kultūrų: nusenusių, materialistinės Vakarų, besireimančios bankrutuojančia "laisvės" ir pasileidimo politika, kuri dabar užpildžiusi

eterį besmegeniais tauškalais (paugliams ir studentams peršama prostitucija, homoseksualizmas, ateizmas) ir naujai atgimstančios nonkonformistinės tautinės lietuvių kultūros, bažnyčios dėka draskančios klaidingai paklydimų tamsą ir dorovės fakelą besistengiančios apšviesti mūsų tautai išėjimą iš šio baisaus destrukcijų bei sekuliarizacijos labirinto.

Prisiminkim istoriją. Jau 1864 m. Popiežius Pijus IX išleido rinkinį "Syllabus" - bažnyčios smerkiamų reiškinų sąrašą. Tarp jų buvo politinio liberalizmo klaidos: modernus mokslas, racionalizmas, materializmas, socializmas. Pijus X enciklikoje "Pascendi dominici gregis" irgi pasmerkė modernizmą. Jau tais laikais šventieji Tėvai kaip neklystantys (Popiežiaus neklystamumo dogma) suprato katastrofiškas šių reiškinų pasekmes. Atsikvošėkime ir mes, atsispirkim šėtono gundymams, atsigrėžkim į mūsų dorovės ir idealizmo šviesuosius - tokius, kaip nepalenkiamasis A. Svarinskas. Neparaskim katalikiško tikėjimo, ir ateisianti apokalipsė skaisčia ir tyra inkvizicijos ugnimi apvalys mūsų šalį nuo visų svetimkūnių. Tada galėsime pro triumfo arką žengti šviesios ateities pasitikti.

Kęstutis VISOCKAS
Kupiškis

Neišsakytos meilės vainikas neatstos

Mirtis - neišvengiama lemtis. Ji - visų mūsų būsima viešnia. Ateina ji nelaukiama, staigi ir netikėta, atrodo, nepripažindama nei meilės, nei teisingumo, nesuteikdama nei vienam privilegijų ir išimčių. Jai visai nesvarbu ar tu turtuolis, ar mažas, ar senas. Todėl turėtumėm kas minutę būti pasiruošę ją sutikti ir gyventi taip, kaip dera laukiant svečio.

Galbūt ne tiek svarbu, kad liks ne visai baigtas kuris nors fizinis darbas, - jį ne blogiau už tave padarys kitas, kuriam dar lemta gyventi, bet nei vienas nenusišypsos tavo šypseną, nepaglostys tavo rankos, nepasakys tavo žodžių... O juk kaip tik jie, ir kaip tik tavo, kažkam taip be galo reikalingi, jų niekas neatstos, nepakartos. Užtat neatidėliokime ir

šnabždama... O atėjimas palydėti - tik dėl žmonių nuomonės: ką pagalvos kiti, jeigu neateisiu?

Nežinau, ar reikia už tai smerkti kitą, ar mes turime teisę knaisiotis kito viduje, matuoti ir sverti jo jausmus. O be to, nuoširdumas, meilė, pagarba - tai pelnomi dalykai. Juk ir gyvieji mums nėra visi vienodai brangūs, mylimi ir gerbtini. Todėl reikalauti ar norėti, kad pamiltumėm jį vien dėl to, jog numirė, būtų neteisinga. Rašau pamiltumėm, nes be meilės nebūs ir nuoširdumo...

Manydama, kad reikšti simpatiją ar antipatiją konkrečiam žmogui yra grynai individualus požiūris, vis dėl-

to pripažįstu, kad žmogus savo elgesiu niekada neturi peržengti tam tikrų ribų, priderančiai elgtis įvairiose situacijose ir vietose, gerbti savo tautos tradicijas. Tas išorinis elgesys yra žmogaus dvasinės kultūros išraiška, kuri atspindi jo paties vertę ir rodo, kiek žmogus vertina kitą asmenį. Ypatingo jautrumo ir takto reikalauja laidotuvės. Kad ir neužsitarnavęs būtų mūsų pagarbos mirusysis, tačiau, jeigu mes jį pažinome ar bendravome su juo, reikia ateiti palydėti į paskutinę kelionę. Tuo mes išreiškiame pagarbą miršiamam ir paslapčiai, skausmui ir kančiai. Manau, kad visai nebūtina per prievartą bandyti išspausti sau ašarą, bet būtina elgtis taip, kad nepažeistum, nepažeimtum, neįskaudintum kito nei gestu, nei žodžiu, nei veido išraiška. Mūsų žmogiška pareiga yra suprasti kito skausmą ir atitinkamai elgtis jo akivaizdoje: padėti darbais, nuraminti žodžiu, nepalikti vieno nelaimėje. Tada ir skausmas, sako, dalijamas perpus.

Be to, manau, kad ne tik elgesys, bet ir išorė turėtų atitikti vietą ir įvy-

Atsiliepiant į straipsnį "Apie nenuoširdžią pagarbą arba naujas madas" ("Atgaiva", Nr. 4, 7, 9, 13)

Mano galva, teisingai pasielgė bažnyčia šaltą teisingumą pakeisdama į meilės reikalavimą, tai yra sutikdama savižudžius laidoti su bažnytinėm apeigom.

Neturiu patarimų tiems, kurie į laidotuves eina vien tik vainikų skaičiuoti, pavalgyti, "matuoti" kito skausmą... Gal jiems geriau visai neateiti? Skausmas ir mūsų pagarbą mirusiajam neturėtų pavirsti į "Atgaivoje" (Nr. 9) atspausdintame straipsnyje "Šiandieninėms laidotuvių tradicijoms pritari negalio" aprašomą "paradą". Ir gal visi turėtume žinoti, kad mirusysis pats nenusineš vainikų ir krepšelių nei į bažnyčią, nei į kapines - todėl nesprukime į pakampes, kad išvengtume šio visai nesunkaus darbo. Juk tikriausiai pastebėjote, kad ne vienas laidotuvių procesijos dalyvis net po kelis tempia... Ir dar. Ar ne geriau būtų pakrikusi eiseną, o ne besibaranti "pavyzdgingai" išsirikavusi nešančiųjų vainikus ir krepšelius eilutė, tokia, kaip aprašyta minėtame straipsnyje? Vis dėlto tyla ir rimtis turėtų būti pagrindiniai šio įvykio - laidotuvių - palydovai.

Audronė IVANOVA
Šepeta

IEŠKO DARBO
Virėjos profesiją turinti 40 metų moteris ieško bet kokio darbo.
Siūlyti tel. 54-984.

Nebrangiai projektuojame įvairios paskirties objektus.
Teikiame konsultacijas, kaip apželdinti sodynas ir sutvarkyti interjerą.
Tel. 41-390.

Užtarnauto poilsio amžius - darbui ne riba

Žmogaus gyvenimo laikrodis nestoja nei vienai akimirai. Čia nerūpestinga vaikystė, čia jaunystė, čia, žiūrėk, jau ir gyvenimo pavakarys. Ir jeigu žmogaus gyvenimą palygintume su amžinybe, tai jis būtų tarsi krentančios žvaigždės blyksnis giedrią rudens naktį.

Tokia jau Aukščiausiojo valia, kad žmogus sutvertas ne tik darbui, bet kartu ir įvairiems gyvenimo išbandymams. Visą gyvenimą jis privalo kovoti už vietą po saule. Ir kaip pažymėjo lietuvių išėmimo rašytojas J. Steikūnas: "Darbas - kasykla, iš kurios žmogus ima visas gėrybes".

Visiems gerai žinoma nerašyta taisyklė - kas turi pradžia, tas turi ir pabaigą. Taip ir su darbu. Tačiau pabaiga pabaigai nelygu. Ir štai žmogus, atidurbęs įstatymais nustatytą laiką ir sulaukęs tam tikro amžiaus, turi teisę išėiti į užtarnautą poilsį. Teisę turi, bet neprivalo būtinai ją pasinaudoti. Joks Lietuvos Respublikos įstatymas nenumato jokios diskriminacijos, jeigu

taip galima pasakyti, darbo veteranų atžvilgiu.

Kiekvienas žmogus savaip išgyvena tą momentą, kai reikia viena, galbūt ir paskutinį kartą atsiseikinti su darbo vieta ir bendradarbiais, su kuriais buvo dalytasi ir vargais, ir džiaugsmiais. Labai kilnus darbdavių poelgis, kai ilgametis darbuotojas ne tik gražiai pagerbiamas kolektyve, bet ir pasiūloma jam dar padirbėti. Žinoma, kiek leis jo jėgos ir galimybės. Juk dažnas pensinio amžiaus sulaukęs žmogus sveikata dar nesiskundžia ir yra pajėgus ilgai ne praščiau dirbti už jaunesnį savo kolegą ir duoti visuomenei nemažą naudos. Tokie žmonės ne tik gerai išmano savo įprastą darbą, bet ir yra sukaupę didžiulę gyvenimo išmintį, kurią gali perteikti jaunimui. Tačiau, kai visą gyvenimą įpratęs sąžiningai dirbti, o ne dykinėti žmogus išgirsta savo viršininko, kad ir netiesioginę užuominą, jog jo paslaugų jau nebereikia, pasijunta labai nesmagiai. Atseit, kol buvau

naudingas, buvau ir reikalingas, o dabar tapau kaip koks balastas niekam nebetinkamas nelyginant lietuvių klasiko J. Biliūno aprašytas Brisius.

Štai kad ir toks pavyzdys. Vienoje rajono įstaigoje žmogus uoliai išdirbęs vairuotoju 18 metų ir pervirtęs per nustatytą amžių senatvės pensijai gauti, bet dar tebesijaučiąs pakankamai stiprus ir energingas, sulaukia iš savo gerbiamo darbdavio užuominos (tiesa, ne visai tiesioginės), kad jo paslaugų jau nebereikia. Apie tai solidaus amžiaus žmonėms tas pats darbdavys davė suprasti vieno gamybinio pasitarimo metu, pavadinęs juos esančiais "riboto darbingumo". Tai ne kas kita, o žmogaus orumo įžeidimas. Bet šią temą palikim nuošaly, o dabar dar grįžkim prie darbo problemų. Taigi, kaip nusprendė tas vadovas, taip ir padarė. Jis parodė, kad nesimėto tuščiais ketinimais. Tačiau, kas davė teisę vadovui nustatinėti iš akies savo pavaldinių darbingumo laipsnį. Juolab atleidžiamam vairuo-

tojui rajono medicinos komisija leido dirbti. Tai kas geriau išmano?

Apskritai kiekvienam darbdaviui pravartu būtų atsiminti, kad netruks metai pralėkti, ir po kiek laiko dabartiniai vadovai taps "riboto darbingumo". Gal tuomet ir jie dar norės dirbti, bet jiems taip pat gali jau kiti pasakyti: "Užteks". Pagaliau Respublikoje yra tūkstančiai pavyzdžių, kai garbingo amžiaus žmonės, tarp jų ir žymūs valstybės vadovai, produktyviai ir kūrybiškai dirba ir niekam net nekyla mintis pavadinti juos "riboto darbingumo" asmenimis.

Kas sugeba ir turi sąlygas, visi stengiasi dirbti, nes judėdamas, aktyviai bendraudamas su savo bendradarbiais žmogus ne taip greit sensta, o tuo pačiu gauna daugiau ir materialinės naudos sau, jaučia moralinį pasitenkinimą. Tokia mūsų gyvenimo kasdienybė.

Jurgis GUDAVIČIUS

Jūra AUKŠTAITĖ
Neatskridęs gandras Sauliui

*Vėl per tėviškę vasara brenda,
Upėj maudosi ryto žara.
Nenušyps jau sodyboje gandras -
Juk tavęs po kellonės neras.*

*Išėjai tą spelguotą vasarį,
Suklupai ir sustojo širdis.
Pūtė piktas, ledinis vakaris,
Liejos aimana uosio graudi.*

*Dar jaunystė norėjo gyventi -
Daug planų ir svajonių gražių.
Rodos, upę galėjai išsemti
Ir pakilti link saulės paukščiu.*

*Tik lemtis, kietą ranką ištiesus,
Sakė tyliai: užtenka, eime...
Geso akys, dar vaikiškai
šviesios,
Liko pėdos pilkam arime.*

Kupiškio rajono kūno kultūros ir sporto programa 1997 metams

KŪNO KULTŪRA

Pagal specifines funkcijas kūno kultūra sąlygiškai skirstoma į: pagrindinę, kurios tikslas - pagrindinis fizinis rengimas, taikomąją - specializuotas fizinis rengimas, rekreacinę - darbingumą, jėgų atgavimas, aktyvus poilsis ir reabilitacinę - sutrikusio organizmo funkcijų ir sveikatos atgavimas.

Rajono savivaldybės kultūros ir švietimo skyrius kelia sau uždavinį, kad iš visų šių funkcijų vyraujanti būtų sveikatos stiprinimo funkcija, ir šiais metais pasiryžęs darbą organizuoti pagal gyventojų amžių:

- ypatingą dėmesį skirti patiems mažiausiems, mokyklos dar nelankantiems vaikams - formuoti sveikos gyvensenos įgūdžius, suteikti fizinio išsilavinimo pradmenis, ugdyti judėjimo kultūrą, per fizinį aktyvumą skatinti pažinti aplinką;

- mokiniam suteikti fizinį išsilavinimą, suformuoti dorovinę sveikos gyvensenos ir asmeninės kūno kultūros nuostatą, kurios tikslas - asmens kūno kultūros rodiklis - Lietuvos kūno kultūros ženklas;

- vieną iš šešių laipsnių nustatyto pavyzdžio kūno kultūros ženklą ir diplomą, baigiantis mokslo metams, įteikti kiekvienam rajono bendrojo lavinimo mokyklos moksleiviui;

- sportui gabius mokinius atrinkti į sporto mokyklas, atkreipiant ypatingą dėmesį į parengiamąjį, kontrolinį ir baigiamąjį etapus;

- siekti, kad dirbantys žmonės kuo ilgiau išlaikytų įgytą pagrindinį fizinį pasirengimą ir jį tobulintų, rodytų pavyzdį vaikams kūno kultūros srityje;

- dalyvauti dirbančių Lietuvos žmonių sporto žaidynėse; - organizuoti rytinės mankštos užsiėmimus pagal gyvenamąją vietą;

- į rajono kūno kultūros ir sporto renginius įtraukti pensinio amžiaus žmones.

SPORTAS

1. Dalyvauti Lietuvos jaunimo sporto žaidynėse.
2. Dalyvauti moksleivių sporto žaidynėse.
3. Dalyvauti respublikiniuose renginiuose, čempionatuose, pirmenybėse, tarprajoniniuose turnyruose.
4. Dalyvauti Lietuvos asociacijos "Sportas visiems" renginiuose.

5. Organizuoti rajono pirmenybes, turnyrus, sporto dienas, sporto šventes, masinius sveikatingumo ir sporto renginius.

6. Toliau rajone plėtoti prioritetines olimpinės sporto šakas.

7. Rūpintis šių sporto šakų plėtojimu ir jų materialinės - techninės bazės stiprinimu: motociklų sportu - Antašavoje, žirginiu sportu - Kupiškio žemės ūkio mokykloje, propaguoti akademinį irklavimą ir burlenčių sportą Kupiškio mariose.

8. Rengti respublikines varžybas ir tarprajoninius turnyrus Kupiškioje.

9. Kartu su invalidų visuomeninėmis ir kitomis organizacijomis organizuoti sporto renginius neįgaliesiems žmonėms.

10. Vasarą organizuoti sporto varžybas "Citius, altius, fortius", skirtas atostogaujantiems vaikams ir paaugliams.

SPORTO BAZIŲ EKSPLOATAVIMAS

1. Panaudojant kuo mažiau kapitalinių įdėjimų, iš pagrindų sutvarkyti mieste ir rajone, ypač prie mokyklų esančias futbolo, krepšinio, tinklinio, lauko teniso aikšteles bei sporto prietaisynus.

2. Organizuoti talkas buvusioje kareivinių teritorijoje, įrengiant sporto aikšteles.

3. Prie Kupiškio marių įsteigti valčių ir vandens dviračių nuomos punktą.

4. Kupiškio mariose įrengti baseinėlį "Varlinuką", skirtą vaikų pradiniam mokymui plaukti.

KŪNO KULTŪROS IR SPORTO PROPAGAVIMAS

1. Propaguoti kūno kultūrą ir sportą, sveiką gyvenseną, olimpinį ir parolimpinį judėjimą per rajoninę spaudą, radiją ir televiziją.

2. Įsigyti vadovėlių, literatūros, metodinių priemonių, diplomų, garbės raštų ir Lietuvos kūno kultūros ženklų.

3. Kartu su Lietuvos olimpine akademija surengti paskaitų ciklą kūno kultūros mokytojams, treneriams, rajono gyventojams.

4. Surengti susitikimus su žymiais Lietuvos sportininkais, gimusiais Kupiškio rajone.

Kūno kultūros ir sporto programa bei sporto renginių kalendorinis darbo planas šioms metams apsarstytas rajono kūno kultūros mokytojų, trenerių ir aktyvo pasitarime, dalyvaujant rajono savivaldybės vadovams.

Gerbiami rajono gyventojai, jei turite pasiūlymų, pageidavimų dėl tolesnio kūno kultūros ir sporto plėtojimo rajone, prašome kreiptis į sporto organizatorius (Vytauto g. 32 a) tel. 51-346.

Aforizmai ir sentencijos

☞ Viliojimas atveda prie meilės, kvailiojimas užbaigia ją.

☞ Paskalas sugalvoja gandonešiai, jas padidina liežuvautojai, o išplatina ilgaliežuviai.

☞ Baras - vieta, kur pardudamos rytojaus pagirios.

☞ Prieš vedybas žmonės susipažįsta. Tik apsi-vedę jie pradeda vienas kitą pažinti.

☞ Liežuvis saugo galvą, bet ne visada išsaugo.

☞ Pagirios nieko nekainuoja. Jos tik primena pragertą sumą.

☞ Juo geriau žmogui sekasi, tuo daugiau ir jo gimiųjų atsiranda.

☞ Jei žmogus pamatytų savo laidotuvių filmą, jis pažaliuotų iš pykčio, nepastebėjęs savo draugų, kuriuos jis vaišino.

☞ Rodymui vartojamas pirštas, o įrodymui - kumštis.

☞ Jei gydytojas nėra sirgęs ir neturėjęs karščio, jis neturi jokio supratimo, kaip jaučiasi ligonis.

☞ Kalėjimas - svetin-

gas ir draugiškas namas. Visada priima neprašytus svečius.

☞ Dantistė dantis ir pinigų moka ištraukti: dantis - iš burnos, pinigų - iš kišenės.

☞ Mezgimas ir sumezgimas - du skirtingi dalykai.

☞ Kam esi naudinga asmenybė, tas visada paplois tau per petį už tavo pasakymą. Nesvarbu, kaip kvailai tu pasakai.

☞ Nepasitikėk savimi. Šiandien gal esi ponas, o ryt gal būsi lavonas.

☞ Pataikavimas - teisybė, bet šimteriopai padidinta.

☞ Nepatyrusio žmogaus pinigai pereina į patyrusio kišenę. Bet už tai nepatyręs įgyja patyrimą.

☞ Vyro rūbai parodo, kiek jis uždirba. Moters rūbai parodo, kiek ji išleidžia.

☞ Mes kartais pastebim netikrus pinigus, bet niekada nepastebim netikrų šypsenų, o jų yra daugiau negu netikrų pinigų.

Parinko
Valdas PETROŠIUS

PIRMADIENIS, II.24

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 Telekatalogas.
8.40 "Šventadienio mintys".
9.05 Žurnalas rusų kalba "Tele-artelė".
9.55 "Būtovės slėpiniai".
10.45 "Kino pasaulyje".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 Mūsų kalba.
16.40 "Krepšinio pasaulyje".
17.10 F. "Neramioji gimnazija".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Pirmasis kanalas.
18.25 Baltarusių programa.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.15 Laida moksleiviams "Ant palangės".
19.30 "01... 02... 03...".
20.00 Panorama.
20.35 F. "Vėtra Visų šventųjų dieną".
22.30 "Aerodromas".
23.00 Vakarų žinios.
23.10 Sporto studija.
23.15 Renkame savivaldybių Tarybas.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.40 "Santa Barbara".
9.30 "Kelias į dangų".
17.25 Programa.
17.30 "Jungtinė Karalystė šian-dien".
18.00 "POP TV".
18.55 Žinios.
19.05 "Santa Barbara".
20.00 "Papasakok savo nuoty-

kius".
20.30 Drama "Marija la del Barjo".
21.00 "Melrouzas".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Detektorius".
23.05 F. "Majamio policija".

LNK TV

Techninė profilaktika.
16.45 Programa.
16.50 "Taip. Ne".
17.40 Animac. f.
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 F. "Niu Orleansas".
21.30 Abipus sienos.
22.00 Tangomanija.
22.30 Žinios.
22.45 F. "Kietas vaikas".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
19.00 "Berko dėsnis".
20.00 "Manuela".
20.30 "Džentelmenų šou".
21.00 Vaid. f. "Menka tikimybė".
22.55 "Bobo Morisono šou".
23.20 "Maski šou".
24.00-8.30 CNN programa.

ANTRADIENIS, II.25

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 "Septynios Kauno dienos".

TELEVIZIJA

9.05 "01... 02... 03...".
9.25 "Aerodromas".
9.50 Publicistinė laida "Situacija".
10.20 "Mūsų miesteliai".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 Laida lenkų kalba.
16.40 Laida moksleiviams "Gimnazistai".
17.10 F. "Neramioji gimnazija".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Renkame savivaldybių Tarybas.
18.40 Žinios.
18.55 Ser. vaikams "Tikrieji Džono Kvesto nuotykių".
19.15 "Valstybė ir pilietis".
20.00 Panorama.
20.35 Loterija "Perlas".
20.40 F. "Emilė".
21.30 "Ženkla".
22.00 "Konrado kavinė".
22.45 Ištvėrimingiausias Lietuvos stipruolis.
23.00 Vakarų žinios.
23.10 Sporto studija.
23.15 Renkame savivaldybių Tarybas.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.40 "Santa Barbara".
9.30 "Marija la del Barjo".
17.25 Programa.
17.30 "Naujienos. Nuomonės".
18.00 Animac. f.
18.25 "Pagaliau skambutis".
18.55 Žinios.
19.05 "Santa Barbara".

20.00 "Kompiuterio stebuklai".
20.30 "Marija la del Barjo".
21.00 Vaid. f. "Volkeris, Teksa-so reindžeris".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Už kampo...".
23.05 F. "San Francisko gatvės".

LNK TV

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
15.45 Programa.
15.50 Holivudo žinios.
16.20 "Gero apetito!"
16.50 Audrius Giržadas pristato.
17.40 "Kalnietis".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 "...prieštarauk!"
21.30 "Lietuvos ryto televizija".
22.00 Radijo šou.
22.30 Žinios.
22.45 Nuo... iki...
23.15 F. "Kietas vaikas".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
19.00 "Nešas Bridžisas".
20.00 "Manuela".
20.30 "Viskas iš pradžių".
21.00 Vaid. f. "Marčiano".
22.50 F. "Berko dėsnis".

23.40 NBA apžvalga.
0.15-8.30 CNN programa.

TREČIADIENIS, II.26

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 Telekatalogas.
8.40 "Valstybė ir pilietis".
9.20 Kultūros žurnalas "Ženkla".
9.50 F. "Emilė".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 "Šarka".
16.40 "Gyvoji prancūzų kalba".
17.10 F. "Neramioji gimnazija".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Renkame savivaldybių Tarybas.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.25 "Mano namas".
19.35 "Milijonierius".
20.00 Panorama.
20.35 Loterija "Perlas".
20.40 "Krantas".
21.35 Reti filmai. "Dangus ir Žemė".
23.00 Vakarų žinios.
23.10 Sporto studija.
23.15 Vaidyb. f. tęsinys.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.40 "Santa Barbara".
9.30 "Marija la del Barjo".
17.30 Programa.
17.35 "Stilius".
18.00 "Autanjanas ir trys šunic-tininkai".

18.25 "Pagaliau skambutis".
18.55 Žinios.
19.05 "Santa Barbara".
20.00 "Europos kaleidoskopas".
20.30 "Marija la del Barjo".
21.00 "Kalnietis-4".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Statyba".
23.05 "Ugnis".

LNK TV

7.30 "Ryto ratas".
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
15.45 Programa.
15.50 Holivudo žinios.
16.20 "Šou bulvaras".
16.50 "Dar ne vakaras".
17.40 "Kalnietis".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 "West kosmose-97".
20.00 Žinios.
20.25 Audrius Giržadas pristato.
21.30 "Žmogžudysčių skyrius-3".
22.30 Žinios.
22.45 "Holivudo žinios".
23.15 F. "Kietas vaikas".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
19.00 Kupiškio TV programa.
20.00 "Manuela".
20.30 "Džentelmenų šou".
21.00 Vaid. f. "Šeimyninis procesas".
22.40 F. "Nešas Bridžisas".
23.35 NBA. Žvilgsnis iš arčiau!

Redaktorius
Algirdas PETRULIS

"Atgaivos" laikraščio redakcija
Vytauto g. 2, 4880 Kupiškis.
Tel. 51259

Redakcijos kolegija:

Ričerdas Krivė, Povilas Narbutas,
Alė Markevičiūtė, Algirdas Petrulis,
Danutė Satkevičienė, Rima Šikšniene.

Steigėjai ir leidėjai -

Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių), Lietuvos krikščionių demokratų partijos,
Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos, Lietuvių tautininkų sąjungos

Lietuvos šaulių sąjungos Panevėžio rinktinės Kupiškio S. Lozonaičio laupa

SL 2062. Užsakyto Nr. 342. Spausdino UAB "Panevėžio litografija". Beržų g. 52, 5319 Panevėžys

Kupiškio
rajono
skyriai